

[Ritta Ahm.]

der, som jeg opfatter det, bygger på formodninger og forskellige fiktive forudsætninger, og som har en hel del løse ender, således at det kræver et større tilblødsarbejde udvalgsarbejde, og det er til stor skade for disse personalegrupper, som i dag står og venter på en afgørelse.

De konkrete problemstillinger, som andre ordførere har været inde på i dag, har også indgået i kristeligt folkepartis vurdering af lovforslaget. Af andre ting, jeg har hæftet mig ved i bemærkningerne, er ministerens udtalelse om, at tjenestemænd er pligtige at tåle endog meget vidtgående ændringer i deres ansættelsesforhold, og at personale i tjenestemandslignende stillinger må antages at have den samme status.

Jeg vil gerne i denne anledning spørge ministeren, om denne antagelse har været prøvet, for man kan vel ikke bygge nye ansættelsesforhold op på formodninger og antagelser.

I hele spørgsmålet omkring normering ligger der ikke alene økonomiske beregninger, men også mange menneskelige og arbejdsklimatiske problemer gemt, som vil være meget vanskelige at løse.

Personale i kommunernes socialforvaltning har naturligvis dygtiggjort sig på kursor med bistandsloven for øje, og jeg ved, at der hovedsagelig kun bliver almindelige assistentstillinger ledige i kommunerne, fordi kommunerne sørger for, at deres egne får de højere stillinger.

Om det efter min opfattelse ufuldstændige lovforslag i det hele kan jeg sige, at det kræver en meget grundig teknisk gennemgang med hensyn til de menneskelige problemer, der samtidig ligger i det, og jeg vil naturligvis medvirke positivt, men det vil i allerhøjeste grad afhænge af resultatet, hvilken stilling kristeligt folkeparti vil tage ved lovforslagets endelige vedtagelse.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg kan sige, at vi er velvilligt indstillet over for forslaget, men vil vente med en endelig stilling i sagen, indtil vi i udvalgsarbejdet har fået besvaret en del af de spørgsmål, som har været nævnt, og ligeledes fået klargjort stillingen for dem, der direkte berøres af forslaget, eventuelt gennem udtalelser fra deres organisation.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg er i den situation, at jeg kan takke ordførerne for alle partier for en positiv modtagelse af forslaget. Jeg forstod, at enkelte ordførere gerne så forskellige spørgsmål afklaret i udvalgsarbejdet, inden man tog endelig stilling, og det synes jeg er meget forståeligt, når det drejer sig om et så kompliceret forslag som det, der her er tale om.

Fru Elsebeth Kock-Petersen rejste forskellige spørgsmål, men jeg forstod det sådan, at fru'en ønskede dem besvaret under udvalgsarbejdet, og vi vil naturligvis bidrage efter bedste evne til denne besvarelse.

Men jeg forstod, at der var et enkelt spørgsmål, som fru Elsebeth Kock-Petersen gerne ville have besvaret nu, og spørgsmålet vedrørte tilbudspligten over for det ikke-tjenestemandsansatte personale og det personale, der ikke var ansat på tjenestemandslignende vilkår. Herom kan jeg kun sige, således som det også er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, at man forudsætter, at også dette personale får et tilbud fra kommunerne i videst muligt omfang.

Jeg takker på ministeriets vegne, om jeg så må sige, for hr. Ninn-Hansens anerkendelse af kontorchef Chidekels arbejde; den finder jeg velbegrunderet.

Hr. Poul Dam spurgte, om vi havde beregnet de administrative omkostninger ved fordelingen af pensionsbyrden. Jeg er ikke bekendt med, at der foreligger en sådan beregning — men det kan vi naturligvis også få klaret op — men jeg har en forhåndsformodning om, at der ikke er nævneværdige administrative omkostninger forbundet hermed.

I anledning af andre af de betragtninger, hr. Poul Dam fremkom med, skal jeg kun sige — det er en henvisning til bestemmelserne i § 7 og bemærkningerne dertil — at det er staten, der udbetaler løn og pension til de statstjenestemænd, hr. Poul Dam nævnte, mens kommunerne refunderer en gang om året.

Til fru Ritta Ahm skal jeg sige, at spørgsmålet om, i hvilket omfang tjenestemænd bør tåle ændringer i deres forhold, beror på en fortolkning, men jeg er ikke i tvivl om, at den i lovforslaget med bemærkninger indeholdte fortolkning er rigtig.

Hermed sluttede forhandlingen.